gen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge, for sagsøgeren vil medføre risiko for en skade, der ikke vil kunne afhjælpes, selv om de anfægtede retsakter annulleres under behandlingen af hovedsagen.

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

29. september 1993 *

I sag T-497/93 R II,

Anne Hogan, tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, Senningerberg (Luxembourg), ved advokat Carlo Giovanni Lattanzi, Massa-Carrara, og med valgt adresse i Luxembourg, 5, rue des Bains,

sagsøger,

mod

De Europæiske Fællesskabers Domstol, ved Luigia Maggioni og Niels Lierow, som befuldmægtigede, og med valgt adresse hos Maggioni, EF-Domstolen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om tilbagebetaling, som foreløbig forholdsregel, af et beløb på 43 811 BFR, der er blevet tilbageholdt i sagsøgerens vederlag for juli 1993,

har

* Processprog: italiensk.

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Sagsfremstilling

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. august 1993 har sagsøgeren i medfør af artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«) anlagt sag med påstand bl.a. om annullation af den af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol (herefter »Domstolen«) trufne afgørelse af 15. juli 1993, hvorved sagsøgerens ansøgning af 1. juni 1993 samt hendes klage af 3. juni 1993 vedrørende tilbagebetaling af det beløb, der var blevet tilbageholdt i hendes vederlag for juli 1993, blev afvist.

2 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den samme dag indgav sagsøgeren begæring om tilbagebetaling straks, som foreløbig forholdsregel, af nævnte beløb, indtil der var afsagt dom i sagen og med forbehold af en eventuel tilbagesøgning. Sagsøgeren meddelte ved skrivelse af 12. august 1993 retten, at hun agtede at frafalde sin begæring om foreløbige forholdsregler, hvorfor Rettens præsident den 16. august 1993 traf afgørelse om slettelse af sag T-497/93 R.

3 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 24. august 1993 indgav sagsøgeren en til den tidligere begæring svarende begæring om foreløbige forholdsregler, der blev registreret som sag T-497/93 R II.

4 Sagsøgte har fremsat skriftlige bemærkninger til denne begæring om foreløbige forholdsregler den 7. september 1993.

5 Før Retten tager stilling til begæringen om foreløbige forholdsregler, må baggrunden for sagen, og navnlig de vigtigste faktiske omstændigheder, der har givet anledning til sagen, omtales på grundlag af redegørelsen herfor i de indlæg, parterne har indgivet.

6 Ved stævning af 18. maj 1993 fremsatte advokat Alain Gross, Luxembourg, over for Juge de paix de Luxembourg begæring om foretagelse af arrest (»saisie-arrêt«) i sagsøgerens vederlag fra dennes arbejdsgiver, Domstolen, for et beløb på 43 811 BFR for en fordring på omkostninger og honorarer, som anslået pr. 3. februar 1993. Ved kendelse af 21. maj 1993 tillod Juge de paix de Luxembourg foretagelse af denne arrest og afsagde kendelse om forkyndelse heraf for Domstolen som berørt tredjemand. Ved skrivelse af 27. maj 1993 meddelte chefen for Domstolens personaleafdeling justitssekretæren ved Tribunal de paix de Luxembourg, at de beløb, for hvilke der var gjort arrest, var tilbageholdt og den 15. juli 1993 ville blive indbetalt på en særlig ved Domstolen oprettet konto.

7 Ved skrivelse af 1. juni 1993 indgav sagsøgeren til ansættelsesmyndigheden en ansøgning i henhold til artikel 90, stk. 1, i vedtægten med anmodning principalt om, at ansættelsesmyndigheden pålægger personaleafdelingen ikke at foretage indeholdelse i hendes vederlag. Ved skrivelse af 3. juni 1993 indgav sagsøgeren klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over afgørelsen »af 27.-28. maj 1993« fra chefen for Domstolens personaleafdeling.

8 Ved skrivelse af 15. juli 1993 meddelte Domstolens præsident sagsøgeren, at det administrative udvalg havde besluttet at afvise hendes klage, bl.a. med den begrundelse, at »hver fællesskabsinstitution kan retmæssigt give afkald på de privilegier og immuniteter, der er givet den, i alle tilfælde, hvor den finder, at dette afkald ikke er i strid med Fællesskabets interesser. Den har navnlig adgang til at efterkomme en kendelse om arrest, der er afsagt af en national ret, når den ikke mener, at der er grundlag for at modsætte sig betaling helt eller delvis til en af dens tjenestemænds

kreditorer af beløb, som den skylder eller vil komme til at skylde denne tjenestemand«.

9 Som følge af arresten i den sagsøgeren tilkommende løn, blev der i dennes løn for juli 1993 tilbageholdt et beløb på 43 811 BFR.

Retlige omstændigheder

10 Retten kan, hvis den skønner at forholdene kræver det, i medfør af EØF-traktatens artikel 185 og 186 samt artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

11 Ifølge artikel 134, stk. 2, i Rettens procesreglement skal begæringer vedrørende de i EØF-traktatens artikel 185 og 186 omhandlede foreløbige forholdsregler angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De forholdsregler, der anmodes om, skal være foreløbige, således at forstå, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. fra nyeste praksis Rettens præsidents kendelse af 6. juli 1993, sag T-12/93 R, CCE Vittel og CE Pierval mod Kommissionen, Sml. II, s. 785).

12 Sagsøgeren har i begæringen om foreløbige forholdsregler i det væsentlige anført, at det vederlag, hun modtager som tjenestemand ved Domstolen, ikke kan gøres til genstand for nationale, det vil her sige luxembourgske fuldbyrdelsesforanstaltninger. Hun har i den forbindelse tilføjet, at institutionen ganske vist kan give afkald på sine egne privilegier, men den kan ikke disponere over andres rettigheder og kan

navnlig ikke retmæssigt uden gyldig grund og uden opfyldelse af de gældende formkrav stille krav til hende om at give afkald på en del, nemlig ca. 50%, af hendes vederlag.

13 Sagsøgeren har vedrørende faren for alvorlig og uoprettelig skade anført, at tilbageholdelse i hendes vederlag udgør et overgreb, der på uacceptabel måde antaster hendes ret til at modtage fuld betaling for sit arbejde, idet navnlig det krav, der gøres gældende hverken er sikkert, åbenbart eller eksigibelt. Sagsøgeren har desuden forklaret, at den arrest, der er blevet foretaget i hendes vederlag, som er et »socialt beskyttet gode«, hindrer hende i at opfylde økonomiske forpligtelser, hun har påtaget sig i tillid til, at hun altid ville få udbetalt hele sit vederlag.

14 Sagsøgte har på sin side gjort gældende, at arrest i det vederlag, der tilkommer De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd hos den institution, de gør tjeneste ved, tilhører en praksis, hvis lovlighed Domstolen tidligere indirekte har anerkendt under henvisning til anvendeligheden af de respektive nationale regelsæt herom i kendelse af 11. maj 1971 (sag 1/71 SA, Rec. s. 363).

15 Sagsøgte har vedrørende faren for en alvorlig og uoprettelig skade anført, at det er svært at se, hvorledes den midlertidige urådighed over et beløb på 43 811 BFR kan bringe en tjenestemands økonomiske situation i fare, når den pågældende oppebærer et månedligt vederlag som det, der tilkommer en tjenestemand i lønklasse C1. Sagsøgte har tilføjet, at skaden under alle omstændigheder ikke er uoprettelig, idet det i henhold til arresten tilbageholdte beløb, både hvis sagsøgeren vinder sin sag for den luxembourgske ret, og hvis Retten tager hendes påstand til følge i den ved Retten anlagte hovedsag, vil blive udbetalt hende.

Rettens bemærkninger

16 Det bemærkes indledningsvis, at spørgsmålet om, hvorvidt en foreløbig forholdsregel er uopsættelig i henhold til artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, skal

vurderes ud fra, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig forholdsregel for at undgå, at den part, der har indgivet begæringen om den foreløbige forholdsregel, lider en alvorlig og uoprettelig skade.

17 I den forbindelse bemærkes det, at ifølge fast retspraksis (jf. som den nyeste afgørelse herom Rettens præsidents kendelse af 23. marts 1993, sag T-115/92 R, Hogan mod Parlamentet, Sml. II, s. 339) kan et rent økonomisk tab i princippet ikke anses for uoprettelig og heller ikke for vanskeligt afhjælpeligt, da et sådant tab begrebsmæssigt kan være genstand for en senere økonomisk erstatning. Det må imidlertid ved påkendelsen af begæringer om foreløbige forholdsregler i hvert enkelt tilfælde vurderes, om det — såfremt begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge — for sagsøgeren vil medføre risiko for en skade, der ikke vil kunne afhjælpes, selv om de anfægtede retsakter annulleres under behandlingen af hovedsagen.

18 Først bemærkes det, at den skade, sagsøgeren påberåber sig, alene består i tilbageholdelsen af 43 811 BFR i hendes vederlag for juli måned i indeværende år. For det andet fremgår det af de oplysninger, der er fremkommet i sagen, at sagsøgerens månedlige nettoløn androg 120 424 BFR på det tidspunkt, da der blev givet tilladelse til den omtvistede arrest. Det skal endelig fremhæves, at den skade, sagsøgeren har påberåbt sig, senere vil kunne genoprettes, hvis sagsøgeren får medhold i sine påstande i sagen for de luxembourgske retter, eller hvis Retten tager hendes påstand i hovedsagen til følge.

19 På baggrund af det anførte, og idet sagsøgeren ikke har omtalt andre omstændigheder med henblik på at godtgøre, at der foreligger uopsættelighed, bemærkes det, at den økonomiske byrde, som sagsøgeren må bære som følge af afslaget på hendes ansøgning om tilbagebetaling, indtil Retten har afsagt dom i hovedsagen, ikke kan påføre hende en alvorlig og uoprettelig skade.

20 Herefter og uden at det er nødvendigt at undersøge, om den af sagsøgeren anlagte hovedsag umiddelbart forekommer berettiget, må det fastslås, at de retlige betingelser for at træffe bestemmelser om de begærede foreløbige forholdsregler ikke er til stede, og at begæringen derfor ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 29. september 1993.

H. Jung

Justitssekretær

J.L. Cruz Vilaça

Præsident